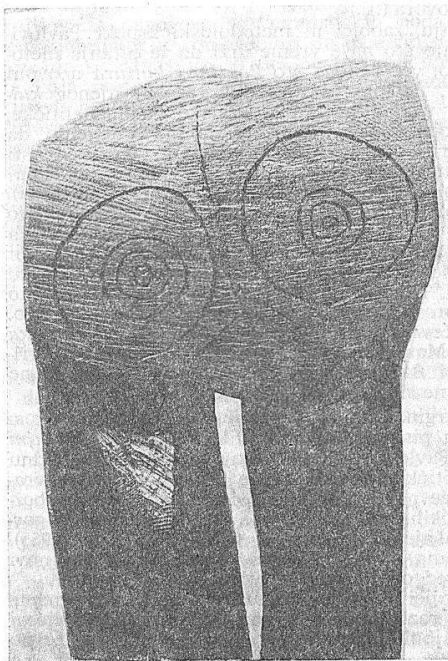

Deset pesama

METAFIZIČKA PESMA

u ogromnoj zvezdastoj sobi
na rubu razapetog prostora
lebditi nago telo
s raširenim udovima
umesto dlaka iz kože klinovi streme
vetar duva od zida do zida
između tavanice i poda
čuje se tiha muzika
zvuk joj o kost sudaren

ugasio sam sveću
obe
u tami su se s treskom srušili
lepo raspoređeni stakleni predmeti
i sitni parčiči su se zabili u telo
dve dimne spirale
usekle su tačku u površinu
tamo traži

KAZETA

Otvoriš kazetu
i izvadiš predmete iz nje.
Stavljaš ih pred sebe, po redu.
Kazetu ponovo zatvaraš;
ostavljaš je za uspomenu
poput jedne velike, bele, kamene ploče.

OTVOR

U tvojim očima oblaci
kao na ikonama.
Dva prsta širiš prema nebu,
između njih osulo se plavo.
Pored tebe prolaze reke,
na slepom oku drmaju ti bajke.
Kap vina kotrlja se na staklu,
usta ti puna crne kafe.
Na lusteru u celofan zavijene melodije.
Na crvenoj planini ružinih latica
hoće li te slomiti penušavi valovi?

CRTEŽ ZIDANJA TVRĐAVE

zbog straha se
tvrđave zidaju
nacrtam tvoje lice
naslikam tvoje oko kao da je plamen sveće
naslikam tvoja usta tvoj nos
u oko suzu
u usta zube
grimasu na nos
zbog straha se tvrđave zidaju
ocrtam zatim krug oko sebe
tananu mrežicu protiv tvog naslikanog lica
naočare pred plamen sveće

USPAVANKA

spusti glavicu u zimu
i spavaj-spavaj
doći će po tebe zlatnim karucama
zvezdana vojska vilenjaka
doći će po tebe
pahuljaste lutke s licem mlečne pene
tebi pevaju oblaci
tebe ljulja drveće
spavaj-spavaj
i sanjaj o jezeru
usni sebi dugu
muziku koja se igra žmurke među talasima
i sanjaj da u međuvremenu prolaze godine
namrgođene-lepe nestašne-trome
u njihovim stopama na stazi vilinske kose
sviraju bezvremene fanfare

KIŠOBRAN

Kada smo nad opštim mestima
razapeli kišobrane:
»imaš stotinu lica«.
Još od tada raščinjavam tvoja lica,
uvek pukne po jedan novi mehurić.

*
* *

Iz tvoje utrnule ruke
ispadaju petarde.
Čekala si uzaludno.
Nebo spušta glavu na tvoja ramena,
curi iz njega mesec,
zmajevi, zvezde;
umotavaš se u svoj dugački kaput.
Prevnuli su se u tebi — vidiš —
izandali stolovi bifea,
kapi kiše na tvom licu
navlače rukavice da bi te milovale,
a ti plešeš li, plešeš,
na velikom bubnju,
proleće s tvojih nogu,
polako se ljušti,
u tvojim ogromnim ušima
skuplja se opalo lišće.

PESAK

borci raspoređenih trbuha kleče
sklopljenih ruku iza stene
anđeličiji vrše gimnastičke vežbe
na puno pokazivanoj tavanici katedrale
ŠAMPANJ se cedi iz njihove kose
pramenovi se u peni kvase
borci raspoređenih trbuha kleče
suza im u oku kamena igla
stari tragovi njihovih stopala
zgrušavaju se u pesku obale
u letu smrznuta kristalna ptica
na putanji metaka rasprskavaju se
glineni čupovi poredani ispred zida
sitne mrke fleke koje se cede u stakleni trn
kleče iza stene sklopljenih ruku
u grudima im presovani oblaci zagušuju vrisak
iz grkljana im ne izbija među bajonetima
crveni glas
grubi crni ljudi dolaze po stene

SUSIKA

Kada se češka.
Zeva.
Bradom mrsi leđa,
zatim ih jezikom liže,
kao što i priliči svesnom mačku.
Ustaje pogleda uprta pred sebe,
zadnjom nogom najpre
češe svoj sjajni vrat.
Pravi put vodi
— mermerom obložen —
od parlamenta do javne kuće.

GENEZA

vile su se rodile
iznad snega-samo-snega
upakovan u magleni stolnjak
lebditi njihov miris
okolo naokolo velikih snežnih planina
vrhovi za pozdrav u purpur obučeni
vile su se ponovo rodile
a ti sediš na krevetu
i grizeš nokte

Preveo s mađarskog
Arpad Vicko